

Düş Yine Yollara Gülcebuluşma

— Ozan EFE · 07 Haziran 2010

tarumar olmuş bahçe
dağınık bozuk lehçe
geçmez olunca akçe
nasıl kıvrandın bilsen

yel ıslığında
usulca gidiyordu
koşsa uçuracak gibiydi
sessizliğine gömülmüş
donuyordu
adımların sıkıştırdı
sabaha ne kalmıştı şurada

güneşle ışıldarken
toprakla fısıldarken
deli yel hışıldarken
nasıl kavrandın bilsen

yürek kapısı kapanalı
sesin soluğun çıkmaz mıydı
düşlerinde de mi görmüyordun
ürkekliğin neden
hiç mi umudun yok
yüreklenme zamanın geldi geçiyor
haydi demen gerek

açılıns gözün gönlün
saçılıns sözün sözlün
kırçılıns mühür gözlün
nasıl davrandın bilsen

yalınayak kaldın
baldırı çıplak derler şimdi de
topla toparla kendini
yürek dolusu ağla

ađlayabiliyorsan
uslu ocuk gözünde yař gibi
düş yine yollara
durmanın yeri deđil

0706101denizli